

نویسنده : کتی کیلی (Kathy Kelly).

منبع و تاریخ نشر : انفارمیشن کلیرنگ هوز «2014-11-21» .

تتبع و نگارش: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

افغانستان بی‌دون اختلاط

Uncomplicated , in Afghanistan

در اینجا شماری از راه‌های حل معضلات و مشکلات افغانستان وجود دارد که کشورهای عضو پیمان ناتو میتوانند آن‌ها را در نظر گیرند و در حل معضلات و پرابلم‌های این کشور تلاش بخرج دهند در صورتیکه این ائتلاف به ثروت‌های سرشار معادن افغانستان چشم ندوخته باشند و یا بخاطر غارت این ثروت‌های طبیعی در اینجا حضور نداشته باشند .

سکرتر جنرال ناتو آقای جینس ستولتنبرگ (Jens Stoltenberg) بتاريخ هفتم نومبر «2014» از کابل بازدید بعمل آورد و طی یک نشست خبری و مطبوعاتی چنین خاطر نشان ساخت : ناتو عنقریب در کشور دوست افغانستان فصل جدیدی را باز خواهد کرد و یا براه خواهد انداخت ، فصل «ماموریت جدید غیر رزمی» . اما آنچه را که **ناتو** درین مورد متعهد میگردد مشکل در اینست که اگر او بتواند در کنار ویا در یک بخشی بانبروهای افغان به مبارزه اش دوام دهد . بتاريخ بیست و چهارم اکتوبر آقای ستالینبرگ سکرتر جنرال **ناتو** طی بیانیه اش در همایش اعضای ائتلاف **ناتو** و کشورهای پارتنری که از دیگر بخش‌های دنیا در بروکسل حضور باهم رسانیده بودند گفت : ما طی بیشتر از یک دهه شانه به شانه یکجا با نیروهای امنیتی و نظامی افغان در مقابل دشمن متجاوز و خرابکار استاده بوده و رزمیده ایم اودر ادامه صحبت خود چنین می‌افزاید : «این تلاش‌های بهی خواهانه ای بین المللی کمک کرده است تا آینده ای بهتری را برای مردان - زنان و اطفال افغانستان به ارمغان آورد» ایا این لفاظی‌های منظم و مکرر ایالات متحده امریکا و **ناتو** مبنی بر این ادعا که افغان‌ها طی این (13) حضور ما در جنگ علیه دشمنان و خرابکاران بیشتر و بهتر بهره مند شده اند مضحک نمی‌باشد؟ اما بهر صورت گذارشات رسیده از آژانس‌های دیگر این ادعا‌های باهم بیچیده و بی‌دون سرنخ را طوری دیگر

تفسیر می نمایند .

هیات معاونیت سازمان ملل متحد (UNAMA) در افغانستان سال «2013» را برای افغان ها به نسبت کثرت مرگ و میر و جروحات زنان دختران و پسران و تشدید خشونت و اختلافات از سال (2009) بدینسو بدترین سال تعریف و توصیف می نماید .

این وضع کنونی در افغانستان بشکل خاص آن قابل دقت و اندیشه است و آن اینکه تعداد بیشتر زنان و اطفال افغان به نسبت تجدید اختلافات و خشونت ها طی سال (۲۰۱۳) محکوم بمرگ شده اند و یا ناشی از خشونت ها زخم برداشته اند این مطلب را آقای جیورگیت گلنن (Georgett Gagnon) مدیر حقوق بشر اظهار داشت و اینطور اضافه نمود: این یک واقعیت تلخ و رعب آور است و آن اینکه تعداد بیشتر زنان و اطفال این قشر آسیب پذیر جامعه افغانی در جریان زنده گی روزمره خویش چه در خانه و چه در هنگام رفتن به مکتب و پوهنتون و چه در مصروفیت های شغلی و اجتماعی خود یا محکوم بمرگ میگردند و یا زخم می بردارند ، فلذا این وضع دلخراش بما حکم می نماید که ما باید هرچه زودتر بر تعهدات خود بیشتر استاده گی نمایم و با کمک همه نهاد ها و موسسات زیربط بی دون ضایع وخت تلاش بخرچ دهم تا این وضع ناهنجار را از این سرزمین به زباله دان تاریخ بسپاریم و به نجات مردم افغان کمر همت ببندیم.

اطمینان و ادعای آقای ستولینبرگ مبنی بر سهمگیری مثبت ناتو در تامین رفاه

غیرنظامیان در افغانستان با در نظر داشت گذارشات اخیر سازمان عفو بین المللی به نسبت عملیات های ناتو/ایساف شامل حملات هوایی - پرتاب بمب توسط هواپیما های بی دون سر نشین و حملات شبانه که باعث مرگ و میر بیشتر افراد غیر نظامی بشمول شکنجه و ناپدید شدن آنها گردیده خود قابل تشویش پنداشته شده است، یعنی که گذارشات اخیر سازمان عفو بین المللی بر ادعاهای آقای ستولنبرگ سکرتر جنرال ناتو خط بطلان می کشد و آنرا نادرست میدانند. گذارش سازمان عفو بین المللی تحت عنوان «**خاموشی در تاریکی**» گذارشی است که با مطالعه و ارزیابی ده ها واقعات دلخراش و مایوس کننده و وحشتناک در مدت زمان بیش از پنج سال (2009-2013) تهیه شده است. سازمان عفو بین المللی در مورد دو واقعه که در تحت مطالعه ماهران آن سازمان صورت گرفته بود چنین روشنی می اندازد: «در ارزیابی و مطالعه دو واقعه مشاهدات فروان و انکار ناپذیری ماهران ما را بخود جلب کرد که میتوان آنرا جنایت جنگی تلقی نمود یا عاملین این دو واقعه را از ناقضین حقوق بشر و مجرمین جنگی شمرد.»

مطلب مهم دیگر اینکه من ارزو داشتم که ای کاش فرمانده ناتو یعنی آقای ستولنبرگ میتواندست با جمعیت دواطلبان صلح افغانستان در تحت نام پروژه ای ثابت (اضطراری) که در همان هفته ای بازدید او از افغانستان براه انداخته شده بود می پیوست. جمعیت ویا سازمان دواطلبان صلح افغانستان به ابتکار شبکه از کارکنان بیمارستانها و کلینیک ها ایتالیا بخاطر مبارزه در راه تامین بهبود صحت مردم افغانستان از مدت سیزده سال به اینطرف ایجاد و تاسیس گردیده است سازمانی که پیوسته ضد بکار برد هر نوع سلاح و مهمات جنگی علیه مردم افغانستان میباشد. بادر نظر داشت همین مطلب هنگامیکه شما در کابل بخواهید داخل بیمارستانها - کلینیکها و سرویس های عاجل شوید چشمان تان به این نیشته می افتد (**حمل سلاح ممنوع است**) ارم ممنوعیت اسلحه در کنار ارم اضطرار دیده میشود، این مطلب را نباید فراموش کرد که اگر کسانی در شدید ترین و پرمخاطره ترین ساحات جنگی در جهان شغل و وظیفه داشته باشند بشمول گارد امنیتی و ستاف امنیتی حق ندارند که با اسلحه داخل ساحات ممنوعه ویا بیمارستانها و سرویس های عاجل شوند چونکه این موضوع از طرف همه مردم جهان یک امر پذیرفته شده میباشد.

یوسف حکیمی پرستار و مسول یونت مراقبت های جدی سروس عاجل در شفاخانه کابل بما اطمینان داد که این ممنوعیت انتقال اسلحه بداخل شفاخانه جداً پیگیری میشود تا حدی که حتی یک طفل نمیتواند با تفنگ پلاستیکی نوع سامان بازی اش با اعضای فامیل و دیگر عیادت کننده گان داخل شفاخانه ما گردد و یا به هیچکس اجازه داده نمیشود که اسلحه اش را در زیر لباس خود پنهانی بداخل سرویس ها شفاخانه انتقال دهد .

(تاجایکه حتی ریس جمهور افغانستان نیز نمیتواند که با سلاح در دست داشته خود داخل شفاخانه شود) این مطلب را آقای لوکا رادالا (Luca Radaella) مسول و همآهنگ کننده ای سرویس عاجل شفاخانه کابل ضمن یک صحبت خبری اظهار داشت ا و در ضمن اضافه نمود که این نوع برخورد و یا تداوم وظیفه در جا ها و ساحاتی که در آنجا جنگ شدید در جریان باشد و اکثر مردم با سلاح مسلح باشند ساده و سهل نیست که عیادت کننده گان را از حمل سلاح بداخل شفاخانه منع کرد ولی آنچه که در اینجا قابل تذکر پنداشته میشود اینست که همه کس در همه جا این را میدانند که نباید با سلاح داخل شفاخانه شوند یعنی همه کس این قانون و مقرره را رعایت می کنند .

مردم همه میدانند که بیدون سلاح و یا عدم دسترسی به سلاح خود راه آسان تامین مصونیت است یکی از این راه ها تعهد مطلق به بی طرفی میباشد یعنی آنهایکه در این درگیریها و اختلافات عدیده طرف واقع نمیشوند و یا طرفی را نمیگیرند و به تشدید خصومت در افغانستان دامن نمیزنند حتی که هنگام عیادت از مریضان در جستجوی آن نمیگردند که این مریض از کدام طرف درگیر خصومت و اختلافات اند این خودیگانه راه بی طرفی و ضد تشدید خصومت میباشد .

اکثر سازمان های غیردولتی در افغانستان برای انجام ماوموریت و وظیفوی و سفر مامورین خود به محل وظیفه در ولایات و یامناطق دوردست کشور و سایط نقلیه مجهز با سلاح و بادی گاردهای مسلح را در اختیار آنها میگذارد اما امبولانس های سرویس عاجل بیدون حمل سلاح و بادی گاردها به هر جا یکه خواسته باشند بیدون تغیر راه و مسیر به محل درگیری و یا میدان جنگ خود را میرسانند و از واقعات عاجل و ارسی بعمل می آورند این مطلب را آقای لوکا (Luka) در یک صحبت خبری خود اظهار نمود و چنین علاوه نمود: داشتن و یا بدست

آوردن امنیت از طریق شهرت و نام نیک میتواند بدست آید که این خود میتواند یک امر طبیعی پنداشته شود و آن اینکه موظفین سرویس عاجل و یا شفاخانه ما در بدل عرضه خدمات صحتی از نیازمندان پول دریافت نمی نماید و کسی پیدا نمیشود ادعا نماید که کارمندان صحتی ما از آنها پول مطالبه کرده باشند . مسولین شفاخانه و سرویس عاجل با تمام نیازمندان و کارمندان و گروپ هاییکه از خدمات سرویس عاجل بهره مند میگرددند با آنها مشوره ها و صحبت های دیپلوماتیک صورت داده اند یعنی مسولین سرویس عاجل هنگام گشایش سرویس عاجل اهداف و پالیسی شان را به تمام مردم از جمله به کارمندان نو ، به پیمانکاران ، به مامورین رسمی حکومت و به رهبران مذهبی توضیح داده اند و آن اینکه اگر شما بعضی چیزهای خوب و یا بعضی مهارت های خوب و بهتر خود را بیرون دریافت پول رایگان در خدمت مردم بگذارید در آنصورت نیاز آن دیده نمیشود که در مورد مصونیت خویش بیشتر بیاندیشید چونکه مردم ابداً با شما از در خصومت پیش نخواهند آمد .

اگر فرماندهان ناتو و ایالات متحده امریکا در افغانستان از آنچه که آنها با خشونت برای تامین امنیت در منطقه (مطالبه پنتاگون به مبلغ 58.5 بیلیون دالر برای مصارف جنگ طی یک سال مالی در افغانستان) پول هنگفتی را با از دست دادن قوای بشری بمصرف میرسانند در عوض اگر این پول را برای التیام بخشیدن زخمها و صد ماتیکه مردم افغانستان از جنگ و عوامل جنگ دیده اند به مصرف میرسانند در آنصورت میتوان اذعان کرد که چانس بقای مردم بیشتر میبود بادر نظر داشت دلیل و برهان فوق ضرورت آن دیده نمیشد که برای جلب و جذب طالبان محلی و جنگ سالاران محل سلاح و مهمات جنگی فرستاده میشد بهتر آن بود که به مردم بیجا شده ازین جنگ های تباه کن غذایی کافی فرستاده میشد و یا اگر این فرماندهان و مسولین بلند بالا یک بخشی از مبلغ تهیه دیده شده ای (104) بیلیون دالر در بخش های غیر رزمی مثل پروژه ای عاجل ما از سال (2001) به بعد سرمایه گذاری مینمودند و بویژه دهقانان کم زمین و بی زمین و فقیر را همه جانبه کمک میکردند تا آنها بشکل طبیعی به کشت و زرع مواد مورد ضرورت خود مشغول می بودند و هرگز در فکر کشت و زرع خشکناش نمی افتادند در آنصورت در کشور همچو وضع نا به سامانی بملاحظه نمیرسید .

صریحاً باید گفت که برای حل پرابلمهای افغانستان کنونی راه های حل متعدد وجود دارد در صورتیکه مقامات ناتو و ایالات متحده امریکا آن راهها را در نظر گیرند و به حل پرابلمها از ته دل اقدام بنمایند در صورتیکه اگر آنها به غارت و چپاول معادن افغانستان به این جا حضور نیافته باشند و یا در صد چای پای در میان رقبای بین المللی خود بغرض دسترسی به مواد نفتی جهان در آینده های نه چندان دور در کمین نباشند لذا میتوان گفت زمانیکه شما در پی سود و نفع خود باشید مردم شما را از زاویه های مختلف می نگرند و یا اعمال شما را نظاره می کنند لهذا سرویس عاجل در افغانستان به تمام آنهایکه چه در داخل اند و چه در بیرون از کشور چنین پیشنهاد می نماید که اعمال نفرت انگیز و خود کشی راه مردم عاقل و دانا نیست.

به باور آقای لوکا: سرویس خدمات عاجل یا (Emergency service) در افغانستان تنها و تنها انستیتی است که بمنظور تامین صحت و مراقبت صحی نیازمدان ایجاد گردیده است .

اندیشه بوجود آمدن و یا ایجاد این انستیتوت از تفکر و اندیشه های کاملاً ابتدای و اولیه منشا میگیرد که آن عبارت از عرضه خدمات صحی با کیفیت به همه کسان و نیازمندان ببدون توقع دریافت سود و پول میباشد و یگانه وظیفه این انستیتوت عرضه خدمت صحی بمردم افغانستان میباشد و بس .

پس بغرنجی این مطلب در کجا نهفته است ؟

ما در اینجا همین سوال مشا به را از آقای سکرتر جنرال ناتو « جینس ستولتنبرگ » می نمایم و آن اینکه : یک ماموریت جدید غیر نظامی در افغانستان ماموریتی که سلاح و جنگ را کاملاً نفی نماید ! پس در آنصورت **بغرنجی آن در کجا خواهد بود ؟**

با تقدیم سلام ها